

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันกีฬาได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางจากประชาชนทั่วไปทุกชาติทุกภาษาดังจะเห็นได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามากมายหลายรายการเช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ หรือโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น นอกจากนี้สื่อสารมวลชนต่างๆก็ยังมีการเล่นข่าวกีฬา ตลอดจนการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาอย่างจริงจัง เนื่องจากมนุษยชาติได้เล็งเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการกีฬานั้นเอง ซึ่งในตอนแรกนั้น คนส่วนมากจะออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อหวังผลทางด้านสุขภาพเป็นอันดับแรก (นิชิต ภูติจันทร์ และคณะ, 2523) ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว การเล่นกีฬานอกจากจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านร่างกายแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคมด้วย และนอกจากนี้แล้วการเล่นกีฬาจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เล่นได้มีความสุขสนุกสนาน เป็นการพักผ่อน และระบายความตึงเครียดที่มีอยู่ในตัวบุคคลได้เป็นอย่างดี (O.E Byre อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2527) กีฬาไม่เพียงแต่มีความสำคัญและมีคุณค่าต่อชีวิตเท่านั้น กีฬายังเป็นตัวช่วยส่งเสริมความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างประเทศ อีกทั้งสะท้อนให้เห็นคุณค่าทาง วัฒนธรรมนิยม ประเพณี ความเจริญรุ่งเรือง ตลอดจนการปกครองประเทศ และความมีอารยธรรม ของประเทศนั้น อีกด้วย (รายงานการประชุมสัมมนาการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ อ้างถึงใน ศิริศักดิ์ จันทาไชย, 2532) สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬามาตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้เน้น และปลูกฝังกีฬาตั้งแต่ในระดับเยาวชนเป็นต้นมาโดยการจัดให้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การศึกษาแห่งชาติมาตลอด

จากความสำคัญของกีฬาดังกล่าว จรินทร์ ชานีรัตน์ (2527) ได้ให้ความเห็นว่า ในการศึกษาการกีฬาระหว่างชาติให้เจริญขึ้นควรจะต้องวางแผนพัฒนาไปใน 2 ประการคือ

1. การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
2. การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน หรือเพื่อประสิทธิภาพของนักกีฬา

จากการที่ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากีฬา และเพื่อเป็นการยกมาตรฐานทางการกีฬาของประเทศไทย ให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้มีนโยบายสนองตอบในการพัฒนากีฬา โดยการจัดทำ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) ขึ้นมาอันประกอบด้วย 6 แผนหลัก ได้แก่

1. แผนพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
2. แผนพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ
3. แผนพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน
4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา
5. แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนากีฬา
6. แผนพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

นอกจากนี้การกีฬาแห่งประเทศไทยยังได้รับการลงมติโดยเอกฉันท์จากสภาโอลิมปิก แห่งเอเชีย (O.C.A) โดยชนะได้หัวและอินโดนีเซีย ให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2541 และในการประชุมคณะรัฐมนตรี ให้มีมติ กำหนดเป้าหมาย ให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ในปี พ.ศ. 2547 (การประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2532)

ในฐานะที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพเตรียมจัด มหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์ และ โอลิมปิกเกมส์ในอนาคตอันใกล้ และเพื่อให้การเตรียมการ จัดกีฬาประสบความสำเร็จ รัฐบาลได้เล็งเห็น ความจำเป็นในการเตรียมนักกีฬา ให้มีประสิทธิภาพทางด้านกีฬาสูงสุด

ดังนั้น คณะกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา จึงมีบทบาทสำคัญที่จะต้องสรรหาตัวนักกีฬาเพื่อเตรียมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศหรือประสบความสำเร็จ ในกีฬาเอเชียนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ ในอนาคต จึงมอบหมายนโยบายนี้ให้กรมพลศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้นกรมพลศึกษา จึงได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬาขึ้นเป็นครั้งแรกที่จังหวัดสุพรรณบุรี ในปีพ.ศ. 2534 เพื่อสนองตอบนโยบาย ของรัฐบาลในการส่งเสริมการกีฬอย่างกว้างขวางและทั่วถึง เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต และพัฒนามาตรฐานการกีฬา ให้มีขีดความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับนานาชาติได้ คีสูงขึ้น และเพื่อสนองตอบนโยบายแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ดังจะเห็นได้จาก วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาดังนี้คือ

1. จัดการศึกษาและการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน ที่มีความถนัด และความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้สูงส่งไปพร้อมๆกับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา

2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ และมีคุณภาพเข้าร่วมแข่งขันกีฬาในระดับชาติ และนานาชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ

3. ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย (กรมพลศึกษา โรงเรียนกีฬา, 2534)

ในการพัฒนาความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มุ่งหวังความสำเร็จในระยะยาว โดยมีเป้าหมายที่จะผลิตนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ในปีพ.ศ. 2538 เป็นปีแรก และจะผลิตนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ต่อไป

อย่างไรก็ตาม หลักสำคัญในการที่จะพัฒนาการกีฬา ไปสู่ความเป็นเลิศนั้น ก็คือจะต้องพัฒนาที่ตัวนักกีฬาก่อนดังที่ ประภาส จารุเสถียร (2513 อ้างถึงใน นพพร ศรณรินทร์, 2535) ได้กล่าวว่าการศึกษาที่ประเทศจะมีนักกีฬาฝีมือดีระดับชาติ นักกีฬาต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่วัยเด็ก มีการนำเอาเทคนิคและวิทยาการใหม่ๆ มาฝึกนักกีฬาโดยทำอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และจริงจัง ประเทศจึงจะมีนักกีฬาที่ฝีมือดีเทียบเท่ากับนานาชาติได้

นอกจากนี้จะต้องให้นักกีฬามีความพร้อมในทุกด้านจึงจะทำให้นักกีฬาได้แสดงออกถึงความสามารถ (Performance) ทางกีฬาสูงสุด ซึ่งความสามารถในการเล่นกีฬาก็จะมาจากองค์ประกอบที่สำคัญเฉพาะอย่างดังที่ แครอน (Carron, 1980 อ้างถึงใน อุดม พิมพ์า, 2526) ได้แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 4 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางสังคม (Social)
2. องค์ประกอบทางโครงสร้างของร่างกาย (Body Structure)
3. องค์ประกอบทางสรีรวิทยา (Physiological)
4. องค์ประกอบทางจิตวิทยา (Psychological)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ที่ว่าผลของการแข่งขันจะขึ้นอยู่กับ ปัจจัยทางชีววิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรม เข้ามาเกี่ยวข้องกัน ปัจจัยทางชีววิทยา ถือเป็น สภาพ หรือ เงื่อนไขที่สำคัญ ในขณะที่ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวควบคุมที่สำคัญ (Luschen and Sage, 1981 อ้างถึงใน ชัชชัย โกมารทัต, 2536)

จากที่ยกมาจะเห็นว่ามีจุดหนึ่งที่นักการศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการที่จะสร้างนักกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพในการเล่นกีฬา และมีการแสดงความสามารถทางการกีฬาสูงสุด ก็คือองค์ประกอบทางสังคมนั่นเอง และนอกจากนี้ พิพิชพร แก้วมุกดา (2527) ได้ให้ความเห็นว่านักกีฬาที่ดีนั้น จะมีปัจจัยทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการกีฬาดังนี้คือ

1. องค์ประกอบทางพันธุกรรม เช่น ลักษณะทางร่างกาย
2. ประสบการณ์ตอนเป็นเด็ก
3. ระยะเวลาของประสบการณ์ทางการกีฬา การเรียนรู้ทักษะ
4. ระยะเวลาฝึก
5. ความสนใจ แรงจูงใจ
6. ส่วนประกอบทางวัฒนธรรม ครอบครัว และกลุ่มเพื่อน
7. การแนะนำของผู้ฝึก การเข้ากับการฝึกทีมนักกีฬา

ดังนั้นจะเห็นว่า ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญ ในการที่จะเป็นตัว
หล่อหลอม และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในระบบสังคมนั้นๆ จึงอาจกล่าวได้ว่า
การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จ จากการเล่นกีฬามากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับ
อิทธิพลทางสังคมเช่น สภาพการเลี้ยงดู สภาพครอบครัว เศรษฐกิจ ชนบทธรรมนิยม
ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนการจัดเวลาทางสังคม หรือกระบวนการเรียนรู้วิถีชีวิตทาง
สังคมนั่นเอง ซึ่งการที่นักกีฬา จะพัฒนาระดับความสามารถทางการกีฬา นั้นจะต้องมีการ
เรียนรู้จากประสบการณ์ทางสังคมที่ผ่านมาของเธอ

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆที่ผ่านมาพบว่า มีภูมิหลังทางสังคมหลายประการที่มี
อิทธิพลต่อการเข้าร่วมทางการกีฬาและนันทนาการ ดังที่ สมิท และแมคคูลเลย์ (Smith
and Macaulay , 1980 อ้างถึงใน ชัชชัย โกมารทัต, 2536) ได้แสดงให้เห็นว่า มี
ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมหลายประการที่มีลักษณะพิเศษ และมีอิทธิพลต่อการเข้าพัวพันทางการ
กีฬาและนันทนาการซึ่งภูมิหลังเหล่านี้จะประกอบด้วย ลำดับที่ในการเกิด เพศ อายุ เชื้อชาติ
ศาสนา เศรษฐกิจ การใช้เวลา สถานภาพการสมรส ขนาดครอบครัว และวิถีชีวิต สภาพ
แวดล้อมทางภูมิศาสตร์และสัญชาติ และนอกจากนี้ยังมีงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับอิทธิพลของ
ภูมิหลัง ในบุคคลกลุ่มต่างๆ เช่นงานวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางการศึกษาของข้าราชการชั้น
ผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไปของ อรวรรณ สุนทรชัย (2526) หรือการศึกษาเกี่ยวกับ
สถานที่เกิดตามสภาพภูมิศาสตร์ของนักวิทยาศาสตร์และผู้นำทางการศึกษาของ ธอนไดค์
(Thorndike, 1940 อ้างถึงใน จันทนีย์ กาญจนะโรจน์, 2529) พบว่าภูมิหลังของบุคคล
ซึ่งเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นถิ่นที่กำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาใน
โรงเรียน ประสบการณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ซึ่งภูมิหลังเหล่านี้ต่างก็มีผลต่อความ
สำเร็จในอาชีพของบุคคล จึงอาจกล่าวได้ว่า ภูมิหลังทางสังคมเป็นข้อมูลส่วนหนึ่ง ที่จะช่วย
สนับสนุนในการพิจารณาและคาดคะเนว่าบุคคลนั้นๆ จะประสบผลสำเร็จตามต้องการหรือไม่
มากน้อยเพียงใด ดังที่ แคสเต็ดเดอร์ (Castetter, 1976) กล่าวว่า

โดยทั่วไปเราพอที่จะตั้งสมมุติฐานได้ว่า ตัวบ่งชี้ (Indicator) ที่ดีที่สุดที่บุคคลจะกระทำอะไรและอย่างไรในอนาคตก็คือสิ่งที่เขาทำมาแล้วในอดีตนั่นคือ ภูมิหลังทางสังคม น่าจะเป็นตัวทำนายพฤติกรรมในอนาคตของ บุคคลได้

ในทางการกีฬาแล้ว การเข้าสู่บทบาท (Role) ทางการกีฬา หรือกิจกรรมนันทนาการใดๆ จะเกี่ยวข้องกับตัวแปรภูมิหลังทางสังคมด้วย ซึ่งมีผลงานวิจัยในต่างประเทศจำนวนมากชี้ให้เห็นว่า ภูมิหลังทางสังคมใช้เป็นตัวกำหนด ทำนาย หรือพยากรณ์ความสามารถ ความถนัดทางการกีฬา ตลอดจนการเข้าสู่บทบาททางกีฬา และอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้อีกหลายแง่มุม และในประเทศที่เจริญแล้วหลายๆประเทศ ได้นำเอาภูมิหลังทางสังคมมาเป็นตัวช่วยตัดสินใจเลือกนักกีฬาระดับสูงด้วย ในส่วนของประเทศไทยนั้น ยังไม่มีการพิจารณาเรื่องนี้อย่างเป็นระบบนัก ทั้งนี้ก็เพราะยังไม่มีข้อมูลทางนี้อย่างเพียงพอ (ซีซีซี โคมารทัต, 2536)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า "ภูมิหลังทางสังคม" นั้นมีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นที่เกณฑ์ในการคัดเลือก และใช้เป็นตัวทำนายความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาได้ และนอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูล เพื่อค้นหาจุดเด่น จุดบกพร่องของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อประโยชน์ในการคัดเลือก วางแผน ปรับปรุง หรือพัฒนาประสิทธิภาพทางกีฬาในระดับสูงต่อไป

ดังนั้นในการศึกษาภูมิหลังทางสังคม (Social Backgrounds) ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจเพราะเป็นโรงเรียนที่เตรียมนักกีฬาระดับชาติในอนาคต และยังเป็นปรากฏการณ์ใหม่ในสังคมไทย ที่ยังไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งการศึกษาภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนเหล่านี้ น่าจะเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา คัดเลือก นักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนกีฬาในอนาคต และนอกจากนี้ การทราบภูมิหลังของนักเรียน จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้ ครู ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจตัวนักเรียนยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา ความสามารถทางกีฬาต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพพื้นฐานทางสังคมและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางกีฬา ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเกี่ยวกับ ภูมิหลังทางสังคมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษารังนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาความสามารถด้านกีฬาของนักเรียน กีฬาและโรงเรียนกีฬาในอนาคตและเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพทางด้าน กีฬาของนักกีฬาไทยในอนาคตให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีโดย แยกตามชนิดกีฬา
2. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีโดย แยกตามเพศนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงลักษณะภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแยกตามชนิดกีฬาและแยกตามเพศนักเรียน
2. ภูมิหลังทางสังคมจะครอบคลุมในหัวข้อต่อไปนี้
  - 2.1. เพศ
  - 2.2. อายุ
  - 2.3. เชื้อชาติ
  - 2.4. ลำดับที่ในการเกิด

- 2.5. ศาสนา
- 2.6. ภูมิลาเนา
- 2.7. ครอบครัว
- 2.8. เศรษฐกิจ
- 2.9. การศึกษา
- 2.10. ประสบการณ์ทางกีฬา
- 2.11. สภาพแวดล้อมทางการกีฬา

3. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2536 โดยมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 195 คน และผู้ปกครองของนักเรียนดังกล่าว จำนวน 195 คน ส่วนในระดับอื่นนั้น เนื่องจากไม่มีนักเรียน จึงไม่ได้เปิดการเรียนการสอน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ใช้มีความตรงตามเนื้อหาที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคม สามารถครอบคลุมปัญหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถาม ถือว่าเป็นการตอบด้วยความตั้งใจและตรงกับความจริง ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงมีความเชื่อถือได้

ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง ประวัติและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ลำดับที่เกิด ครอบครัว เชื้อชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา เศรษฐกิจ การศึกษา ประสบการณ์ทางกีฬา และสภาพแวดล้อมทางกีฬา

1.1 ครอบครัว หมายถึง ลักษณะครอบครัว จำนวนบุตร สภาพครอบครัว ความใกล้ชิดภายในครอบครัว ลักษณะการดูแลบุตร

1.1.1 ลักษณะครอบครัว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ครอบครัวเดี่ยว คือ ครอบครัวที่มีเพียง พ่อ แม่ และลูกเท่านั้น

ครอบครัวขยาย คือ ครอบครัวที่มี พ่อ แม่ ลูก และญาติ อาศัย

อยู่ด้วย เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ

1.1.2 สภาพครอบครัว หมายถึง ลักษณะของที่อยู่อาศัยของครอบครัว ลักษณะที่ตั้งของครอบครัว ณ ที่ภูมิลำเนาเดิม และในที่อยู่ปัจจุบัน

1.2 เชื้อชาติ หมายถึง เชื้อชาติของบิดามารดา ปู่ ย่า ตา ยาย ของนักเรียน

1.3 ศาสนา หมายถึง การนับถือศาสนาของ บิดามารดา ปู่ ย่า ตา ยาย ของนักเรียน

1.4 ภูมิลำเนา หมายถึง ลักษณะภูมิลำเนาเดิมของครอบครัว และลักษณะที่อยู่ในปัจจุบัน

1.5 เศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพและรายได้ ของบิดามารดา ลักษณะการใช้จ่ายในครอบครัวและในส่วน of นักเรียน

1.6 การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดา

1.7 ประสบการณ์ทางกีฬา หมายถึง ประสบการณ์ทางกีฬาของ บิดา มารดา ในอดีต และปัจจุบัน และประสบการณ์ทางกีฬาของนักเรียน

1.8 สภาพแวดล้อมทางกีฬา หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา ใน ภูมิภาคอำเภอเดิม ในที่อยู่ปัจจุบัน ที่โรงเรียนเดิม ของนักเรียน การติดตามข่าวทางกีฬา การ ใช้เวลาในการฝึกซ้อมกีฬา ฯลฯ

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ใน ปีการศึกษา 2536

3. นักเรียนกีฬา หมายถึง นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในกีฬาแต่ละประเภท

4. โรงเรียนกีฬา หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกรมพลศึกษา ที่ตั้งอยู่ในจังหวัด สุพรรณบุรี

5. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บุคคล ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดู อบรม สั่งสอนนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อแยกตามประเภทกีฬาและแยกตามเพศนักเรียน
2. สามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการพิจารณาคัดเลือกตัวนักเรียนที่เข้าเรียนใน โรงเรียนกีฬาต่อไปในอนาคต
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลในอนาคตถึงการ เปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมของนักเรียน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและ ความสามารถทางด้านกีฬาของนักกีฬาไทยต่อไป